

Vince Judit A Szüleivel

Ez a lányom, Judit, a második férjem, Vince János és én. 1960 márciusában a lakásunkban készült a kép. Amikor Judit megszületett, nem volt rendes lakásunk. Még az első férjemmel vettünk egy Király utcai társbérletet, ami akkor nagyon olcsó volt. Közösén laktunk egy lumpenproletár, részeges házaspárral, akiknek a barátai sokszor ott feküdtek részegen az előszobában. Jánossal mindent elkövettünk, hogy önálló lakáshoz jussunk. Vele csak két évet laktam a Király utcában, 1960 januárjában hosszú részletre vettünk egy lakást, és az inflációval egészen jelentéktelenné vált a fizetnivaló, amiről azt hittük, hogy képtelenek leszünk egy életen át törleszteni. A férjem munka mellett -- a Művelődésügyi Minisztériumban dolgozott osztályvezetőként vagy tizennyolc évig -- elvégezte a közgazdasági egyetemet. Utána a Báthory utcában lévő Művészeti Alap gazdasági igazgatója lett. János köteles volt hivatalból minden jelentősebb kulturális eseményen ott lenni, minden kiállításra meghívták, volt jó pár olyan, amit ő nyitott meg. Ingyenjegyünk volt minden színházba és moziba is. Oda mindig ketten mentünk. Volt baráti társaságunk is, a János volt katonatársa az angol hadseregből, a Laci, szegény, már régen meghalt, és az első férjem volt főnökéék, a Radványék, akik hazajöttek Brazíliából, azok nagyon jó barátaink voltak, velük szinte naponta találkoztunk. Ösztönösen, talán nem tudatosan, de kizárólag zsidó emberekkel barátkoztunk. És egymáshoz jártunk látogatóba.